772

601 **BOISSARD, Janus Jacobus.** PARNASSVS CUM IMAGINIBUS MVSARVM Deorumqz praesidium Hippocrenes. Frankfurt-ad-Main, Impressa autem sumptibus Viduae & filiorum Theodori de Bry, 1601. $700

FIRST EDITION, folio, 10 leaves including the engraved title and portrait and 25 very fine engraved plates all by Io. Theodor de Bry, title within an engraved historiated border, a fine portrait of Boissard.

[*Bound with*]

DE BRY, Io[annes] Theodorus & Io[annes] ISRAEL. ACTA MECHMETI I SARACENORVM PRINCIPIS . . . II. Vaticinia. [Frankfurt-ad-Main], per Io. Theodorum & Io. Israelem de Bry fraters, 1597.

FIRST EDITION, 2 parts, engraved title and 9 plates, printed dropped title and 8 plates each with printed text beneath, all cut down and mounted, with the fly-leaf to the second work with inscription signed Don Diego tipped in, 2 works in 1 volume, late 18th century half morocco, rubbed, lacks label, inscription on front endpaper B.59 Corbyn Barrow Lancaster 1849.

The fine engravings include Apollo with his harp, Melpomene, Terpsichore, Erata, Calliope, Polyhymnia and Thalia.

B.59
Corbyn Barrow
Lancaster
1879

ΜΟΧΘΕΙΝ
ΑΝΑΓΚΕΙ
ΤΟΥϹ ΘΕ
ΛΟΝΤΑϹ
ΕΥΤΥΧΕΙΝ
ΚΑΛϹΠΑ
ΤΑ
ΚΑΛΛΑ.
PARNASSVS
cum imaginibus
MVSARVM
Deorumqz præſidum
HIPPOCRENES
Omnia depicta ſunt, & diſtichis Latinis illuſtrata, per
Janum Jacobum
Boiſſardum, Veſuntinum.
Impreſſa autem ſumptibus Viduæ & filiorum Theodorj de Brÿ. Francofurti ad Moenum. An. 1601.
Io: Theodor de Brÿ fecit.

Cicero 1. Officiorum.

Cùm ſumus neceſſariis negotiis curiſque vacui, tum auemus aliquid videre, audire, diſcere; cognitionemque rerum aut occultarum, aut admirabilium ad benè beatéque viuendum neceſſariam ducimus.

Idem 3. Quæſt. Tuſc.

Optimus & grauiſſimus quiſque confitetur ſe multa ignorare, & multa ſibi etiam atque etiam eſſe diſcenda.

CLA-

CLARISSIMO GENEROSISSIMOQVE HEROI MARCO CLAVDIO à RYA, MARCHIONI OLIA-*nis, Baroni Dicao, Præfectoq; Veſuntionis & Dolæ* IANVS IACOBVS BOISSARDVS.

PARATVRVS tibi munuſculum, quod officij, & obſeruantiæ erga te meæ mnemoſynon aliquod ad poſteritatem produceret, nō potui, Heros clariſſime, ex meo muſæo conuenientius quicquā ſeligere, quàm ipſas Muſas; per quas olim tibi innotui, fauoremq; illuſtrium tuorum Parentum viſus ſum promereri, dum tibi puero Præceptor, & morum formator electus ſum. In qua vacatione DEVS meos labores ita promouit, & ex vtriuſque voto prouexit, vt me ex eo tempore ſingulari beneuolentia proſecutus ſis, omnem nauans operam, quò me numero tuorum familiarium adſcriptum in tua domo retineres: Cumque temporum iniuria, contra animi mei voluntatem, inuitiſque tuis Parentibus, ad Mediomatricos migrare cogerer, non deſiiſti abſentem grato affectu proſequi, reditumque in patriam multis promiſſis ſolicitare: potuiſſemque tua præſentia beatus videri, niſi me fata aliò auocaſſent, ad inſtitutionem illuſtrium Baronum à Vienna, in quorum domo conſenui, abſoluturus Metis id quod mihi vitæ ſupereſt, ea tranquillitate & pace, quam mihi concedet cœli benignitas, & Diuina prouidentia. Habeo igitur quod Deo optimo maximo gratias agam immortales, qui me tantis cumulauerit beneficiis: deinde tuæ integritati, & candori, quòd mei memoriam tam diu ſarctam tectam conſeruaueris, daturus omnem operam ne quid in poſterum requiri, aut deſiderari poſſit in meo officio, cur ingratus erga te iudicari queam.

At cùm Parnaſſi Deos præſides depictos haberem, ad imitationem antiquarum ſtatuarũ, & iconum, quæ tam Romæ, quàm in aliis Principum, & literatorum hominum Italiæ bibliothecis oſtenduntur, exiſtimaui nõ abs re futurum, ſi eorum effigies, qua fieri poſſet diligentia, & artificio ab archetypis exceptas, in ordinem diſponerem, ac diſtichis Latinis illuſtrarem; tibique Muſarum, & Apollinis amico: literatorumque benefico fautori dedicarem: ratus hoc opuſculum tibi non diſpliciturum, tam propter delectationem, quam in ſe continet, quàm propter auctoris animum tuo nomini perpetua obſeruãtia deuinctum ac deuotum.

In harum imaginum delineatione ſecutus ſum eum ordinem, qui à maiore antiquorum parte, & ab omnibus recentioribus receptus eſt: non tamen neſcius, apud graues Auctores Muſarum nomina, & numerum diuerſum conſtitui. Epicharmus in nuptiis Hebes ſeptem enumerat, Pieri & Pimpleidos Nymphæ filias: Nilum, Tritonem, Aſopum, Heptapolin, Acheloida, Tipoplum, & Rhodiam. Aratus quatuor facit Iouis filij Ætheris, & Pluſiæ Nymphæ filias: quarum hæc recitat nomina Arche, Melote, Thelxinoe, & Aoide. Zetzes tres tantùm ſtatuit Cephiſon, Apollonida, & Boriſthenida. Alij nouem enumerant, Ioue tertio, & Mnemoſyne genitas: quæ ſunt hæ (vt Vergilius, & fere omnes Poëtæ Græci & Latini tradunt) Clio, Melpomene, Thalia, Euterpe, Terpſichore, Erato, Calliope, Vrania, & Polyhymnia. Harum nomina, & imagines hoc libro expreſſimus: Licet eaſdem alij velint habere Parentes Iouem Pierium, & Antiopam: & à Patre Pieridas, & Pierias fuiſſe appellatas. Quidam non à Pierio Ioue, ſed à Pieria regione Macedoniæ, quę eſt inter Axium & Haliacmonem fluuios, vbi illas Mnemoſyne (quæ Memoria interpretatur) peperit, cognomẽ hoc fuiſſe ſortitas aſſerunt. Mnemoſyne Muſarum mater vocata eſt, non ſine ratione: quia Memoriæ beneficio omnes ſcientiæ, & artes liberaliores adquiruntur, & conſeruantur. Neque ſine cauſa Poëtæ voluerũt illas habere Iouem genitorem, nempe Deum ſupremę claſſis, reliquorum Geniorum cœleſtium regem: quia ad vnum ſummum Deum auctorem meritò referri debent omnes bonæ ſcientiæ, cùm ſit fons, & ſcaturigo inexhauſta Diuinæ Sapientiæ; ex qua inuentio bonarum, & liberalium diſciplinarum ad genus humanum demanat: Quarum cognitio ita rapit animos hominum, vt tradit Cicero 5. de Finibus, vt multi neq; valetudinis, neq; rei familiaris habeant rationem: omniaque perpeti ipſa cognitione, & ſcientia captos, & cum maximis curis,

Muſarum nomina & numerus.

curis, & cum laboribus compenſare eam, quam ex diſcendo capiant voluptatem: Hãc diſcendi cupiditatem à Deo noſtris animis inſitam nemo dubitat. Nam cùm bonæ artes virtutum ſint rudimenta & incunabula, ſtudiiſque ac literis res ſecundæ ornentur, & aduerſæ adiuuentur, ideo idem Cicero non putat vllum fieri poſſe ciuem egregium, qui bonis diſciplinis nõ ſit eruditus: Et vt idem addit: Præclarum mihi videtur adeptus is, qui qua re homines beſtiis præſtant, in ea re hominibus ipſis antecellant. Quòd ſi Deo bonorum omnium liberaliſſimo datore ſcientiarum, & literarum cognitio data non eſſet mortalibus, in miſeranda cæcitate viueremus, Iura legeſque iacerent, medicina morborum anxietatibus non ſuccurreret, religionis doctrina in ſuperſtitiones, & fabuloſas nugas degeneraret: deniq; præteritorum ſæculorum memoria tenebrarum obſcura caligine ſubmerſa occuleretur, ac parum à puerili ſtoliditate differremus: ingenuas didiciſſe fideliter artes emollit mores, nec ſinit eſſe rudes. Literę poſteritatis cauſa repertæ ſunt, vt obliuioni ſubſidio eſſe poſſint: quia exempla omnia iacerent in tenebris, niſi literarum lumen accederet: ac prudentis animus ex præteritorum contemplatione conſilia de præſentibus firmat, & de futuris indagatione, & ſolerti coniectura iudicat: Meritò igitur ingenioſi Poëtæ ſcientiarum omnium ſcaturiginem Deum ſummum faciunt, Muſarum Parentem, quæ literarum cognitionem mortalibus impertiunt.

De Muſarum appellationibus diuerſæ traduntur cauſæ: Pierides dictæ ſunt (vt paulò antea diximus) à Piera regione, in qua natæ ſunt: Ex qua ſe receperunt in Heliconem montem Boeotiæ, propter loci amœnitatem, & ab eo nomẽ Heliconiadum adeptæ ſunt: Vocatæ ſunt & Theſpiades, à Theſpiis vrbe Boeotiæ, finitima Heliconi, & Griſſæo ſinui imminente, vt teſtis eſt Strabo lib. 9. Muſæ quoque Aonides vocatæ ſunt, ab Aonia regione; quæ fuit pars montana Boeotiæ, vt ſcribit Stephanus. Cognominatæ ſunt & Libethrides, à Libethro monte Macedoniæ: vt ait Lycophron Poëta, vel Magneſiæ ſecundum Melam: ad cuius radices fluit Pimpla fons limpidiſſimus, qui Diuis nomen Pimpleidum tribuit: Inter cætera loca Muſis ſacra, primus honos ſemper tributus eſt Parnaſſo monti Phocidis, Heliconi vicino & æmulo, à quo Parnaſſides dictæ ſunt: ad cuius radices Delphi, vrbs tam decantata, & templũ Apollinis oraculis celebre ſitum fuit: ad eundem Parnaſſum habitauerũt Hyantes populi, qui ſunt Boeoti: Et ab his Hyantides Muſæ cognominatæ: Et Caſtalides à Parnaſſi

Muſarum cognomina.

montis fonte Caſtalio, cuius aquæ Muſis ſacræ vim quandam diuinandi habere creditæ ſunt: in eas enim conuerſam Poëtæ ſcribunt Caſtaliam Nympham Acheloi filiam, cuius pudicitiæ dum inſidias ſtruxiſſet Apollo, ac virgo vim inſequentis euitare non poſſet, implorato Deorum auxilio in fontem fatidicum mutata eſt. Hippocrenides quoq; dictæ ſunt Muſæ, ab Hippocrene fonte amœniſſimo Heliconis: quem ex percuſſione vngulæ Pegaſi equi alati emanaſſe ſcribunt antiqui: ab eodē Pegaſo Diuæ quoque Pegaſidês appellatæ ſunt.

Pegaſi hiſtoria.

De hoc Pegaſo talis vulgata eſt narratio. Cùm Perſeus Iouis & Danaës Acriſij filiæ filius, talaribus, & enſe falcato Mercurij, Palladiſque ſcuto adiutus, iter in Africam ſuſcepiſſet, vt Meduſam Phorci & Cethus filiam de medio tolleret, quæ cum duabus ſororibus Euryale & Sthenone Gorgonas inſulas Oceani Æthiopici incolebat, viſu & aſpectu noxio mortalibus infeſtiſſima, vt quemcunque intueretur, vel à quocunque conſpecta eſſet, eum ſubitò in lapidem conuerteret: Et hanc ſaxificam proprietatem Meduſa acceperat ab irata Minerua, propterea quòd vim Neptuni in eius fano paſſa eſſet. Hanc igitur adortus Perſeus, Palladis Ægidem opponens monſtro, vt eius effigiem ęre lucido clypei repercuſſam ſine noxa videre poſſet, ſtricto acinace ſopitam oppreſſit, illique vno ictu caput amputauit. Ex interfectæ ſanguine iugulis effluente natus eſt Pegaſus, equus celer & generoſus, hinnitu acuto latè omnia complens, ex cuius lateribus alæ ſtatim emerſerunt, & his fultus, tanquam firmo remigio, aërem mirabili tranabat agilitate. Tum Perſeus voce blanda compellens equum nouum, illumq; manu demulcens, & iubas molliter contrectans, cicurem & manſuetum reddidit, atque in eius tergum conſcendit. Hoc vectus, & in altum eleuatus, Æthiopiam via celeri traiecit: Et Andromedam Cephei regis Æthiopum & Caſſiopææ filiam monſtro marino expoſitam, ſtrictiſque catenis ſcopulo alligatam liberauit, & cum ea in Seriphum inſulam maris Ægæi felici reditu remeauit: vbi Acriſium auum incognitum diſci ictu imprudens occidit. At Pegaſus in Heliconem volauit, vbi vngula rupem feriens ſitibundus, ſaxum aperuit, ex quo fons vberrimus & limpidiſſimus repente exſiliit. Hunc Muſæ montis Deæ ſibi ſacrum eſſe voluerunt, & Hippocrenen, hoc eſt, equi fontem, vocauerunt. Pauloque poſt idem Pegaſus alarum beneficio longè lateque per Græciam vagabundus volans, dum

biberet ex Pirene fonte Corinthio, Neptuni monitu captus eſt ab Hipponomo, ſiue Bellerophonte Glauci regis Ephiræ filio, Præti regis Argiuorum ſuaſu expeditionem in Lyciam parante, ad ſuperandam Chimæram monſtrum flammiuomum; cuius caput & pectus erat leoninum, corpus caprinum, & cauda ſquamoſi draconis, ſinuoſique ſerpentis horrenda. Hanc poſtquam Bellerophontes interemiſſet, & virtutis præmium Ariobantis, vel vt alij efferunt, Iobatis Lyciorum regis filiam ſororem Sthenoboeæ (quam Prætus vxorem duxerat) accepiſſet coniugem, rerum felici ſucceſſu elatus, ſtatuit Pegaſo vectus in cœlum conſcendere, & cum ſuperis glorioſus conuerſari: Iupiter verò iuuenis temerariam audaciam non ferens, immiſit œſtrum, quo Pegaſus acriter vexatus, huc & illuc contorquens latera ſeſſorem excuſſit, illumque in Aleium Lyciæ campum præcipitem dedit, vbi ex caſu, cruribus fractis, totoque corpore grauiter contuſo, miſerabiliter expirauit. Alij volunt ex hac ruina illum non fuiſſe mortuum, ſed luxatis coxarum iuncturis, & fractis cruribus poſtea deformi claudicatione ambulaſſe, pœnaſque ſuperbiæ dediſſe contemptum ſuis popularibus, maximè vxori, & Sthenoboeæ, quæ illum perditè oderat, propter denegatum concubitum, quem procaciter expetiuerat. At Pegaſus iter cœptum proſequens, in cœlum peruenit, vbi à Ioue, ſuperis annuentibus, inter ſidera repoſitus eſt: vbi Arcticum circulum ſpectat, æſtiuo orbi pedibus innitens, & ceruice manum dextram Aquarij ſuſtinens, Delphinumque ore extremo tangens. Hæc hiſtoria fabuloſa ſit licet, non deſinit tamen aliquid veritatis in ſe continere: quæ tamen ad Cadmum referenda eſt.

Hiſtoria Cadmi. Iupiter Aſterius Saturni Apteritæ Cretenſium Regis filius, in taurum mutatus rapuit Europam, & in Cretam auſportauit. Agenor Rex Phœnicum eius pater, filiæ raptu vehementi dolore perculſus, conſilij incertus, cum filiis deliberauit, quid in hac re ſtatuendum eſſet: Habebat enim filios Principes generoſos, & qui iniuriam illatam familiæ ferebant ægerrimè, Phœnicem, Labdacum, Cilicem, Polydorum & Cadmum; & filiam Taygetam Europæ ſororem. Inter filios Cadmum iuniorem natu elegit Agenor, cui negotium, datum eſt perquirendæ ſororis terra marique, ea conditione, vt non niſi ea inuenta ad patrem reuerteretur. Ille claſſe inſtructa, ſociis nauigationis fidelibus acceptis Sidone ſoluens, omnes inſulas maris

Mediter-

Mediterranei luſtrauit, & quotquot continenti littorales adiacerent vrbes: ſed poſtquam longa, diligentique indagatione loca infinita ſine profectu petiuiſſet, neque Europam ſororem vſpiam inueniret, mandatorum Patris memor, in patriam cùm non auderet reuerti, in Græciam, poſt longos terra mariq; labores emenſos, peruenit, Boeotiamque (quæ tunc Aonia dicebatur) occupauit, & Thebas non procul à monte Parnaſſo condidit, regionem verò à boue, quam Apollo illi oſtenderat, Boeotiam vocauit: Ouid. 3. Meta. cumque loca omnia cum ſociis diligenter perluſtraret, & ſyluas, montes, locorumq; ſitus curiosè perquireret, equo vectus in Heliconem conſcendit, vbi fontem equi hinnitu, dum ſiti premeretur, primus inuenit, & ex eo cũ ſociis largiter, & ſumma voluptate bibit: vnde fons ille Cabalinus, & Hippocrene, cognominatus eſt: Et hunc Cadmus Muſis loci præſidibus conſecrauit. Muſarum enim Numina deuotè ſemper coluerat, cùm doctus eſſet, & ſcientiarum liberalium cognitionem ex Phœnicia in Græciam attulerat: Boeotoſque literarum ignaros artem legendi, & ſcribendi docuerat. Aſſerunt enim antiqui ſcriptores omnes, Cadmum Græcis oſtendiſſe ſedecim has literas α, β, γ, δ, ε, κ, ι, λ, μ, ν, ο, ϖ, ρ, σ, τ, & υ, quibus Palamedes Nauplij regis Euboëæ filius, belli Troiani tempore, quatuor adiunxit ξ, θ, φ, χ. Et Pythagoras Samius Mneſarchi filius addidit ζ, η, ω. Non eſt igitur mirum ſi tanti beneficij auctorem Cadmum Græci Muſis amicum cenſuerint, & à fonte Cabalino, ab eo primùm inuento, Hippocrenidas nominari voluerint.

Muſæ alia cognomina habuerunt à locis vbi colebantur, vel à Poëtis inſignibus qui Priſcorum monumentis decantati ſunt, vt Sicelides à Theocrito Syracuſano Praxagoræ, ſiue Symmachi & Philinæ filio, tempore Ptolomæi Lagi inter Siculos celeberrimo Poëta. Dictæ ſunt quoq; Aſcrææ ab Heſiodo Aſcræo: Et Colophoniæ ab Homero: Et Andinæ à Vergilio, qui Andibus Mantuanorum vico natus erat. Et Ardalides ab Ardalo Troezeniorũ conditore, qui Muſarum auditor, ab iis fiſtulam, & artem canendi didicerat: ideo Deabus aram religione venerandam Troezenę ſtatuerat, vbi illis ſacra quotannis. Et Somno Muſarũ amico fiebant: vt teſtatur Pauſanias, & Cœlius Rhodiginus lib. 27. cap. 16.

Hæc ſunt quæ obiter tractare viſum eſt de Muſarum parentibus, numero, & cognominibus: quæ lectu non iniucunda fore, & ad imaginum noſtrarum illuſtrationem pertinere iudicaui: data opera multa omittens, quæ ad hoc argumentum ſpectant,

ſed

ſed ea ex auctoribus petenda ſunt: nos hic breuitati in primis ſtudemus.

M. Terentius Varro, qui Muſas tantùm tres facit, per Muſas nihil aliud intelligi aſſerit, præterquam abſolutam, & perfectam artem Muſices: quæ conſiſtit Harmonia, Numeris, & Verbo. Primamque Muſarum ait naſci ex agitatione aëris, ex qua generantur ſoni. Secundam ex aquæ motu. Tertiam, quæ terreſtris eſt, ex voce ſola. Hoc modo Harmonia ad Aërē, Numerus ſiue Rhythmus ad mare refertur, quod ſuos non excedit limites à Deo conditore ordinatos, ſed ad compoſitionem fluxus & refluxus alternatim, ſecundum Lunæ incrementum, vel defectum progreditur. Verbum verò, quod dicitur λόγος, ad terram refertur, quæ grauis eſt: Eſt & verbum, propter accentus verſuum, lentum ac tardum. *Quid per Muſas intelligendum.*

Harmoniæ igitur proprij ſunt ſoni: Numeris, ſiue Rhythmo, ſaltatio: Verbo autem carmina, & omnis ars Poëtica. Sed aliquando Harmonia cum Numeris miſcetur, vt accidit in lyra, tibiis, & cornibus muſicis. Nōnunquam Harmonia, Numeri & Verbum ſimul coniuncta ſunt, vt fit in Tragœdia, Comœdia, & Poëmate Dithyrambico, atque in tonis muſicis, quos Græci νόμους vocant: qui cantantur ad citharæ, teſtudinis, & lyræ harmoniam. Tunc muſica numeris omnibus abſoluta, & perfecta cenſetur.

Hæc conſiderantur allegoricè in nouem Muſis. Ex quibus Vrania præſidet ſoli Harmoniæ. Hanc Poëtæ dicunt inueniſſe, & docuiſſe omnem motum cœleſtium orbium, qui admiranda, & ineffabili circunuoluuntur, & rotantur harmonia, ordine perfectiſſimo, & immutabili: Polyhymnia præeſt Numeris, inuentrix Rhetorices, & Hiſtrionicæ, quæ Numeris conſtant, compoſitis menſuratiſq; geſtibus. Calliope & Clio ſub ſua poteſtate habent verbum: Nam hæc Hiſtoriam & Diuinationem, illa verſus Heroicos excogitaſſe traditur. Euterpe & Terpſichore præſidēt Harmoniæ, & Rhythmo: illa enim fiſtulā ſeptemplicem, hæc citharam inueniſſe perhibetur. Melpomene, Thalia, & Erato Harmoniæ, Numeris & Verbo præſunt. Prima namq; Tragœdiam, Secunda Comœdiam, Tertia teſtudinem & barbiton dedit, quibus etiam adiunxit vocem. *Muſarum proprietates.*

De Muſis in genere & ſpeciatim plura leguntur in libro de Genealogia, & imaginibus Deorum, quem dedicaui illuſtriſſimo Principi Ioanni Comiti Palatino Rheni, Duci Bauariæ & Biponti;

qui aheneis typis Norimbergæ ſculptus, prælis Bipontinis excuditur.

Apollo. Apollinem & Mineruam Muſis adiunxi, quòd vterque diſciplinis liberalibus, & ſcientię bonarum literarum præſideat: maximè Apollo, qui carminis, & muſices inuentor ſemper iudicatus eſt, & ideo Poëtæ omnes eius numen ſibi præcipuis honoribus ſemper colendum elegerunt: Medicinæ vſum primus oſtendiſſe mortalibus, herbarumque potentiam creditus eſt, ideo diuinitatem meruiſſe. Marſyam Satyrum, vel tibicinem ex Celeni oppido Phrygiæ natum, à quo laceſſitus fuerat tibiæ cantu, victum excoriauit. Apollini triplex poteſtas tribuitur, vt Sol in cœlo dicatur, Liber Pater in terris, & Apollo apud inferos. Ideo ſimulacro illius tria adpingebantur, barbitus, clypeus, & ſagittæ. Illi, quoque perpetua iuuentus adſcribitur, facies læta, imberbes genæ à Poëtis finguntur. Nomius vocatus eſt ab Arcadibus, quibus leges & viuendi modum ad omnem virtutem accommodatum præſcripſit: Et cùm diuerſis in mundi regionibus diuinis coleretur honoribus, à quibus diuerſa ſortitus eſt cognomina, vt Clarius, Delius, Patareus, Colophonius, Thermius, Verticallis, Parrhaſius, Pythæus, Smyntheus, Agyæus, Alexicacus, Boidromius, Carneus, Compitalis, Epicurius, Iſmenius, Diradiotes; Parcarum ductor, Muſarum dux & præſes, & alia plurima, de quibus multa Pauſanias: inter cætera eius cognomina, Delphicus vocatus eſt, à Delphis oppido Boeotiæ, vbi templum habuit reſponſis fatidicis, & oraculis diuinis toto orbe terrarum celeberrimum, conditum ſub radicibus montis Parnaſſi hiatu terræ, & rupibus impendentibus religioſo metu, & numinis cultu celebre. de quibus omnibus Plinius diuerſis in locis miranda tractat. quem lector, ſimul & Pauſaniam, conſulere poterit: vt diſcat Apollinis contentionem cum Hercule de ſacro tripode, ſacrificiis, templis, oraculis, ſpecu, & aliis eiuſmodi proprietatibus, quæ illi tribuuntur.

Pallas. Palladem quoque Muſis comitem, ac ſociam non ſine ratione finxerunt antiqui, vtpote quæ ſapientiæ, & omnium, bonarum artium ſit Dea, creditaque ſit è cerebro Iouis nata, cùm ex vxore Iunone prolem nondum ſuſcepiſſet, & ea ſine viri congreſſu Mulciberum concepiſſet: Iupiter viciſſim ſibi cerebrum percuſſit, ex eo ictu proſiliit Pallas: hoc commento Poëtæ ſignificarunt, rerum & ſciẽtiarum bonarum cognitionem humani non eſſe in-

eſſe ingenij, ſed prouenire ex diuina ſcaturigine ſapientiæ, ex qua mortales hauriunt quicquid perfectionis eorum animi capere poſſunt. Ea quoque panificij prima inuentrix, texturæ, aulæorum, & lini: ex quo pepla & telam confici poſſe oſtendit. inuenit & artem exprimendi olei ex oliuis, non ſolùm ad deorum ſacrificia, ſed etiam ad vſum domeſticum. Dicitur & militarem artem docuiſſe, machinas bellicas ad deiiciendos muros excogitaſſe: rotas curribus adaptaſſe: caſſidem, loricam, & haſtam excogitaſſe: ideo Pallas ἀπὸ τοῦ πάλλειν hoc eſt à vibrando dicta eſt, & Minerua à minando: Galeata, paludata, & haſtata pingitur, tenens Ægidem ſcutum, quod à patre Ioue acceperat, tectum corio capræ Amaltheæ, à qua infans nutritus erat. Illi noctua additur, & nonnunquam draco, vt iis ſignis denotetur, homines ſtudiis deditos, ſiue militiæ, ſiue bonarum diſciplinarum, debere vigiles eſſe: Et in perquirendis ſcientiarum theſauris requiri ſolertiam, & aſſiduum laborem: ideo probè dictum eſt à Poëta: Non iacet in molli veneranda ſcientia lecto: illa ſed aſſiduo parta labore venit.

De Hercule poteſt alia reddi ratio, qui non fuit vſque adeo literis cultus, vt cum Muſis & Apolline cõponi mereatur. Priſca tamen antiquitas Herculem Μουσαγέτην coluit, & illi templa, aras, & ſacrificia, diuinoſque honores inſtituit: Habuit delubrum Romæ in Circo Maximo, vt tradit Liuius lib. 33. Et Plinius lib. 35. cap. 10. à M. Fuluio Nobiliore dicatum: in quod Muſarum ſigna tranſtulit, ex Ambracia vrbe Theſprotiæ Epiri, quæ fuerat Pyrrhi regia: Et hoc templum vetuſtate collapſum reſtitutum fuiſſe à M. Philippo Auguſti vitrico ſcribit Suetonius in vita Auguſti. Hiſtoriæ tradunt, Herculem Lino Apollinis & Terpſichores filio in diſciplinam fuiſſe traditum, vt à Præceptore doctiſſimo inſtitueretur cum Thamyra Thrace, & Orpheo Phœbi & Calliopes filio: dumque ruſticus caneret Hercules, nempe ad muſicam ineptus, derideretur que à Magiſtro, ira percitus, citharam violenter in caput eius impegit, & eum peremit. Nihilo tamen minus Muſis gratus, & amicus fuiſſe creditus eſt: tum quod illis amplam ſcribendi materiam præbuerit; tum quòd ſub protectione Dei fortiſſimi tranquilla degant quiete. Cui accedit, quòd deuicto Acheloo in taurum mutato, cornu eius capiti auulſum detraxit, idque fructuum omnis generis abundantia plenum dono dedit Copiæ Deæ comiti Fortunæ. Sed poſtea dato cornu capellæ Amaltheæ, Achelous ſuum recepit: Et Hercules hoc capellæ cor- *Hercules.*

** 2 nu flo-

nu floribus & fructibus repletum Muſis ſacrauit.

Bacchus. Cur Bacchus Muſis ſocietur, aliam cauſam reddunt. Deus enim hic Parnaſſi bicipitis iugum ſacrum habuit, quod Hyampæum vocabatur: in quo Bacchi ara fuit erecta, & ea montis pars vites habuit, quæ producebant vina generoſiſſima. Aliud iugum Thithorea dictum Muſis & Apollini ſacrum fuit, in quo rupes maieſtate Numinis, & ſitu horrendo ſpectantibus neſcio quem Deorum metum, & venerandam religionem ferebat; cum ex ea parte vndique præceps eſſet, & ad ſcopulorum radices templum eſſet Apollini Delphico dicatum, hiatuſque terræ profundus delubro vicinus; cui tripes aheneus ſacer adplicabatur: in eo Phœbas Dei ſacerdos ſedere erat ſolita, Deumque viſceribus excipere: quo afflata, & enthuſiaſmo correpta ſciſcitantibus oracula diuina carmine reddebat. Duo igitur hæc Parnaſſi cacumina, Muſis & Baccho ſacra fuerunt: ideo Bacchum Muſarum comitem vocauerunt, quòd eundem montem ſimul coleret, quodque lętitię dator eſſet, & libertatis aſſertor. Præcipui autem Poetæ vino dediti fuiſſe perhibentur. Vini vinoſus Homerus: Et Ennius ipſe Pater nunquam niſi potus ad arma proſiliit. Cornelius Gallus Licoridem ſuam nunquam doctius celebrauit, quàm mero ſatur. Anacreon in vini laudes propenſior, dulcedine tam ſuauis liquoris captus, molles & comptos verſus modulatus eſt. Ita quoque de aliis Poetis dicendum eſt, qui ex vini potu ſacro quaſi furore correpti, laudes Deorum ſuauius decantauerunt, maximè Bacchi Dithyrambi: à quo Poetæ Dithyrambici nomen obtinuerunt; qui verbis compoſitis, nodoſis, implicitis, tumentibuſq; vtebantur, ad maieſtatem Numinis cohoneſtandam. Et hi quoq; Amphianactes dicti ſunt; quòd eorum poemata ſæpius hoc Exordium haberent, ἀμφί μοι ἄναξ. Lege de iis Cœl. Rhod. lib. 7. cap. 5.

Hi ſunt Dii Præſides Parnaſſi, Muſarumque ſocij, & tutores: quorum Numine omnes Poetæ tam Græci quàm Latini, antiqui ac recentiores agi ſe volunt: vt inquit Ouidius. Eſt Deus in nobis, agitante caleſcimus illo: nempe Muſarum & Apollinis diuinitate afflatos hominum animos, poetica vaticinia fundere, concinnata ad numeros, & ordine admirando compoſita. Sed vt fabulæ antiquæ explodantur, & relinquamus priſcorum ſæculorum nugas ridiculas, & abſurdas opiniones de pluralitate deorum, inter quos totius mundi gubernationem, & imperium partiti ſunt homines inſani, & dæmonum præſtigiis deluſi idololatræ, cer-

træ, certum eſt Poëtices cognitionem eſſe Dei ſummi ſingulare beneficium. Neque ſi multa carminibus promulgata ſunt amatoria, laſciua, turpia, & adulatoria, id vitio Poëſeos fieri dicendum eſt; ſed Poëtarum ſocordia, impudentia, & laſciuia; qui ſacroſanctam Poëſim ad vnum Deum pertinentem (nam ſuas laudes carminibus, hymnis, & Pſalmis decantari voluit) ad encomia hominum plerumque malorum, per aſſentationem tranſtulerunt; deinde ad impudicos amores, nugas ludicras, & libidinoſos iocos imprudenter conuerterunt, vt Principibus vitioſis, & deprauatis mortalibus placerent, oſtentationique ſuorum ingeniorum ſeruirent. Ita videmus nihil eſſe tam ſanctum, tam laudabile, quod non poſſit in abuſum conuerti, & temerari impudentia, & malitia profanorum hominum; cùm tamen Poëſis per ſe pia, ſancta, & laudabilis exiſtat.

Atque vt paruus hic tractatus illuſtrior, & auctior reddatur, addidi Deorum imaginibus aliquot effigies Poëtarum Græcorum & Latinorum, qui in Poëtica celebres olim vixerunt, & quorum doctiſſima ſcripta ab antiquitate ad noſtra vſque tempora peruenerunt, ſingulari Reipublicæ literariæ fructu, & vtilitate. Homeri nempe, Heſiodi, Pindari, Sapphûs, qui Græci fuerunt: Et totidem Latinorum imagines Vergilij, Horatij, Catulli, & Ouidij. Hos ex aliorum multorum numero ſelegi, quòd ſummum locũ inter primos Poëtas, doctorum omnium iudiciò, occupare meritò ſemper iudicati ſunt; propter ſingularem Philoſophię cognitionem, ac rerum omnium exactam cyclopædiam, terſamq; elegantiam, & politam eloquentiam Græcæ Latinæque linguæ, carminiſque facilitatem. Quòd ſi mihi vita prorogetur, alio libro eorumdem, aliorumque Poëtarum Philoſophorumque icones, & vitam publicabo. De his omnibus, vt iudex rerum vſu peritiſſimus, & in omni eruditione probè verſatus, Heros clariſſime potes ſentẽtiam reddere, & iudicium ferre, an iſti mei labores in publicam lucem venire mereantur. Quod ſi conatus mei tibi probentur, ſtimulum mihi addes efficacem ad ſuſcipiendum, quod mihi reſtat ex meis vigiliis & lucubrationibus, vt ſculpantur, ac prælis typographicis ſubiiciantur. Hinc fit vt non ſolùm ex officiò tibi hoc opuſculum cõſecratum velim, ſed quòd eo dignum præter cæteros cenſeam, ac munuſculum hoc tibi non ingratum fore certò ſciam: cùm circa cõmunia hæc ſtudia, quicquid temporis à ſeriorib. negotiis, & Reipublicæ occupationibus vacuum

relinquitur, id totum libentiſſimè meditatione literaria ſedulus
impendas. Cumque bonis diſciplinis ab adoleſcentia impenſius
fueris inſtitutus, nō deſinis ætate matura, grauiſſimis curis in gu-
bernatione publica, tum militiæ ſtudiis, tum etiā literarum dulci
meditatione alternatim delectari, iiſque onera publicæ admini-
ſtrationis, & politicæ moderationis ſubleuare, & mitigare, vt
« quod à Cicerone dictum eſt, in te verificetur. Studia adoleſcen-
« tiam alunt, ſenectutem oblectant, ſecundas res ornant, aduerſis
« perfugium ac ſolatium præbent: delectant domi, non impediunt
« foris; pernoctant, nobiſcum, peregrinantur, ruſticantur. Deus
optimus maximus longæuam tibi vitam largiatur, cum omni
rerum ſecundarum optato euentu, honorum cumulatione, ani-
mi corporiſque perpetua ſanitate: vt his literatis deliciis, diu frui
liceat, eruditorumque familiaritatem, & amicitiam quàm diutiſ-
ſimè conſeruare, & fouere poſſis. Vale.

IANI

IANI ATTINII VERINI IN EFFIGIES PARNASSI ET MVSARVM, à BOISSARDO DEPICTAS.

DESERTAE aruerant Parnaſſi in vertice lauri;
Nec norant Clarium Delphica fana deum.
Caſtaliusq; latex contempto fonte fluebat,
Numine fatidicos, deſtituente lacus.
Exilium Muſis iamdudum indixerat orta
Barbaries ſtudiis non benè fida bonis.
Non tulit hæc animo Boiſſardus damna quieto:
Noſtram, inquit, clades tanta requirit opem.
Protinus ille operi ſe accingit, & atria purgat
Ruderibus, turpi & ſqualida teſqua ſitu.
Auerruncatis rupes iam ſacra nitebat
Sentibus; & circum florida ſtabat humus.
Vndique Daphnææ nemoroſa cacumina frondes
Complerant; & erat cultus honore locus.
Mira loquor, ſed vera loquor; ſubitò intremuit mons:
Aoniæ chelyoſque increpuere fides.
Et latè ambroſios aër ſpargebat odores,
Teſtatus lætas iam rediiſſe Deas.
Denique cum Muſis aderat Pater almus, & vnà
Aurato fulgens docta Minerua ſinu.
Et vis Herculea adiutrix, & Præſes Apollo
Pimpleæ iungens verba canora lyræ.
Et iuga Hyampæi generoſis tecta racemis
Vrgebant plenis feruida præla cadis.
Ecce iterum redeunt Graij Latiique Poëtæ,
Dantque inſtauratis thura Sabæa ſacris.

Sed quid multa? typum Parnaſſi hæc pagina totum
Exprimit, & reduces in ſua templa Deas.
Hoc tibi Boiſſardi contingit munere Lector:
Cuius nota ſat eſt ingenioſa manus.

PROSPER VENTIDIVS VMBER, IN IANI IACOBI BOISSARDI EFFIGIEM.

Boiſſardi illius hic forma eſt, quem Sequana vatem
Galla ſuum, & patrius iactat vbique Dubis.
Ille eſt artifici dextra qui antiqua notauit,
Atque eadem luci qui monumenta dedit.
Ille eſt qui Muſis Parnaſſum, & Delphica Phœbo
Delubra, & Pimplæ flumina reſtituit.
Hic faciem cernis, gnauæque opera ardua dextræ:
Scripta animi dotes haud moritura docent.

GENEROSISSIMO CLARISSIMOQVE HEROI, MARCO CLAVDIO à RYA, MARCHIONI OLIANIS, Præfecto Veſuntionis & Dolæ.

I. BOISSARDVS.

Stirpis præcipuum decus Ryanæ
Marce, gloria prima Sequanorum,
Qui priſcos titulos tuorum auorum
Præclari radiis honoris æquas,
Quem Libethrides, & propritim Apollo
Proſequuntur amore, barbitique
Fides Aonij, & lyram dedere:
Boiſſardus tuus ille, qui inſtitutor
Ætate in tenera fuit, tuuſque
Præceptor, memor illius fauoris,
Quo me proſequeris bonus, puſillo
Hoc te munere donat: at nec illo

Condigno

Condigno meritis tuis: Deorum eſt
Tibi reddere congrua. Hoc lubenter
Confert quod potis eſt; breues figuras
Nempe Pegaſidum nouem Sororum;
Quæ ſunt Mnemoſynes Iouiſque Natæ.
Illis præſidet artium magiſter
Phœbus, & ſocia eloquens Minerua:
Eſt Bacchus comes, Herculeſque tutor:
Hos docti venerantur: hos adorant
Omnes Caſtalij ordinis Poëtæ,
Omnes Philoſophi, atque literati.
Iſthæc Numina noſti, amaſque, & illis
Iure diligeris. Mihi ergo culpæ
Non erit, vitioque, ſi merenti
Parnaſſum tibi dedicamus iſtum,
In quo Gorgonei eſt latex caballi,
In quo ſunt tripodes, ſacræque lauri,
In quo tanti habitant Dei Deæque.

CLARIS.

CLARISSIMO PRÆSTANTISSIMOQVE VIRO, LVDOVICO MALARMETO IVRISCONSVLTO, PATRICIO Veſuntino, IANVS IACOBVS BOISSARDVS.

Claræ Patricium Veſuntionis
Decus, gloria ciuium tuorum
Malarmete, Themis fidele fulcrum:
Quem Libethrides, & propritim Apollo
Proſequuntur amore, Barbitique
Fides Aonij, & lyram dedére:
Boiſſardus, tuus ille amicus olim
Ante luſtra decem, intimæ & vetuſtæ
Noſtræ amicitiæ memor, puſillo
Hoc te munere donat: at nec illo
Condigno meritis tuis: (deorum eſt
Illis reddere congrua.) Hoc Sodalis
Confert quod potis eſt: breues figuras
Nempe Pegaſidum nouem Sororum,
Quæ ſunt Mnemoſynes Iouiſque natæ.
Illis præſidet artium Magiſter
Phœbus: Eſt ſocia eloquens Minerua:
Eſt Bacchus comes, Herculeſque tutor.
Hos docti venerantur, hos adorant
Omnes Caſtalij ordinis Poëtæ,
Omnes Philoſophi, atque literati.
Iſthæc Numina noſtri, amaſque, & illis
Iure diligeris. Mihi ergo culpæ
Non erit, vitioque, ſi merenti
Parnaſſum tibi dedicamus iſtum:
In quo Gorgonei eſt latex caballi;
In quo ſunt Tripodes, ſacræq; Lauri;
In quo tantæ habitant Dei Deæque.

IN EFFIGIEM IANI IACOBI BOISSARDI VESVNTINI,

Proſper Ventidius Vmber.

BOISSARDI *illius hic forma eſt, quem Sequana vatem*
GALLA *ſuum, & patrius iactat vbique Dubis.*

Ille eſt artifici dextra qui antiqua notauit,
Atq; eadem luci qui monumenta dedit.
Hic faciem cernis, gnauaq; opera ardua dextræ:
Scripta animi dotes haud moritura docent.

Nomina doctorum ſcriptis quæſita virorum
Fama dat æterna poſteritate frui.

Iuppiter Deorum Rex &
Muſarum Pater

B. f

Farre Panomphæo precibusque litato Tonanti.
Ille animi dotes auget & ingenij.

I. I. B. in

Mnemoſine Coeli & Terræ filia
Scientiarum inventrix: Et
Muſarum parens.

Mnemoſine dicor: peperi ter trina Sorores
Numina, Pegaſei culta per antra jugi.

Monte ſacro hoc reſident Divæ Pimpleides : Illis
Præſidet auratâ magnus Apollo Chely.
Cernuus hunc Venerare locum quicunque Poëta
Daphnæâ redimi Vis tibi frunde caput.

Apollo Iovis & Latonæ filius:
Muſarum Præſes.

Præſideo ſacris Aganippidos Hippocrenes.
Et Rhodos & Delos me colit atque Claros
I. I B in. R B fe

Pallas e cerebro Iouis nata.
Bonarum artium inventrix.

Sum Iouis altioni quondam Dea nata cerebro:
Vnde omnis Sophiæ fons & origo fluit.

C. lio docet hiſtorias, & Heroum res geſtas.

Heroum & regum grandi ſubuixa cothurno
Caſtalia Clio publicat acta chely.

Melpomene Tragoedias ſcribit.

Sæva Thyeſtææ referens convivia menſæ
Melpomene Tragicis perſonat acta modis.

Terpſichore choreis et tripudiis præeſt.

Terpſichore ad numeros agili pede flectitur: eſtque
Ad citharam criſpum docta movere latus.

Enterpe tibiarum mventrix & mathematum.

Dulciſona Enterpe inodulatur arundine carmen,
Aoniæ jungens Verba canora lyræ.

Erato lyram Excogitavit.

Nuptialia Et ſaltationes tractat

Plectro Erato, fidibusque ignes decantat Amoris,
Quæque juvant Paphiam dulcia furta Deum.

Calliope carminis Heroici conditrix

Priſca novis jungens Heroo ſæcula verſu
Audaci effertur Calliopea pede.

Divorum Pſalmis Polyhymnia cantat honores.
Thuricremis ardent dū ſacra liba focis.

Thalia Comoedias recitat

Plebeios mores recitat juvenumq; furores
Comica laſcivis læta Thalia choris.

Vranie docuit Aſtronomiam.

Arcanos coeli motus, fulgentiaq; aſtra
Perſpicua Vranie dexteritate notat.

Hercules Muſagetes.
Muſarum Protector

Materiam ſacris ſcribendi præbeo Muſis:
Sub nostro quibus est numine parta quies.
Iō Iac boiſsardus inuent. Robert boiſsard scalp

Bacchus lætitiæ dator,
Muſis amicus.

Sedem in Parnaſo Muſæ indulſere Lyæo:
Frigida nam condit carmina potor aquæ

Iō. Iac boiſsardus inuent Robert boiſsard scalp

Homerus. Græcorum Poetarum Princeps. 18

Smÿrna, Rhodos, Colophon, Salamis, Ios, Argos, Athenæ
Certatim civem me aſſeruēre ſuum,

Aſcra mihi patria eſt: Parnaſſi in vertice ſennam
Duxi ubi mî vinxit laurea. ſacra caput.

Pindarus Daiphanti filius
Thebanus.

Iſthmia deſcripſi, Nemeæa, & Olympia Verſu,
Et Pythia. Ad mortem maſculus urſit amor

Sappho Scamandronymi filia Mitylenea.

Leſboæ releget qui mollia carmina Sapphûs,
Exclamet: Muſis hæc quoque cura ſuit.

Pub. Vergilius Ma ro. Mantuanus.

Andino Vati primam concedite palmam,
Troica Romanâ qui canit arma tubâ.

Q. Horatius Flaccus Venuſinus.

Pindarico intumuit quondam ſi Græcia plectro,
Tu Latiæ fidicen, docte Poeta, Lyræ es.

Vergilium merito collaudant moenia Mantûs:
Veronæ decus es, terſe Catulle, tuæ.

Pub Ovidius Naſo
Pelignus

Auguſti imprudens & Mecœnatis amores
Deprendi. hinc longum trudor in exiliam.

I ACTA MECHMETI I SARACENORVM PRINCIPIS

NATALES, VITAM, VICTORIAS, IMPERIVM ET MORTEM EIVS ominoſam complectentia.

GENEALOGIA SVCCESSOrum eiuſdem ad modernum vſq; Mechmetem III. Ex variis hinc inde Autoribus fide dignis diligenter congeſta.

II. VATICINIA.

SEVERI ET LEONIS IN ORIENTE Impp. cum quibuſdam aliorum aliis, interitum regni Turcici ſub Mechmete hoc III. prædicentia. Gualterus Neale

ICONIBVS ARTIFICIOSE IN ære ſculptis paßim exornata, recens foras data, per Io. Theodorum & Io. Iſraelem de Bry fratres.

1597

SACRA Scriptura nobis Geneſ. 16. cap. refert, famulã Abrahami, Agar nomine dictam, inſolentiorem eſſe factam, cum animaduertiſſet, ex hero ſe eſſe grauidam: adeò quidem

DE MAHOMETICAE SECTAE ORIGINE, & vnde, vbive venenatum ac deteſtabile ſuum dogma imbiberit.

MAHOMETICAE SECTAE PVLLVLANtis & gliſcentis principia.

Poſtea cum Heraclius Cæſar ſuos in Africam miſiſſet, vt tributum debitum colligerent, confeſtim iis ſe opponebat Mahometes, vna cum his, quos ad defectionem ſollicitauerat, qui non veriti fuerunt intrepidè & impudenter affirmare ſe tributum nullum Imperatori Romano

daturos. Deinde cum Cæſareanis congreſſus, palmam & victricia arma reportauit. Rebus ita præclarè geſtis cœpit Mahometes criſtas erigere, & expeditionem ſuſcepit in Arabiam, Syriam & Meſopotamiam cum vniuerſo exercitu, & rerum vbique potitus, finitimis populis ſuaſor & author fuit, vt Romanorum iugum abiicerent, & priſtinæ libertati ſeſe reſtituerent. Cui ſententiæ ad vnum omnes aſtipulabantur.

MAHOMETEM IVSTO DEI IVDICIO ET vltione, morbo comitiali, qui & Herculeus vel Epilepticus vulgò vocatur, correptum fuiſſe.

QVO PRAETEXTV, QVIBVSVE PRAESTI-giis vſus ſit Mahometes in legum ſuarum publicatione.

DE FVNESTISSIMO INTERITV ET MORTE tragica Mahometis. CAP. XI.

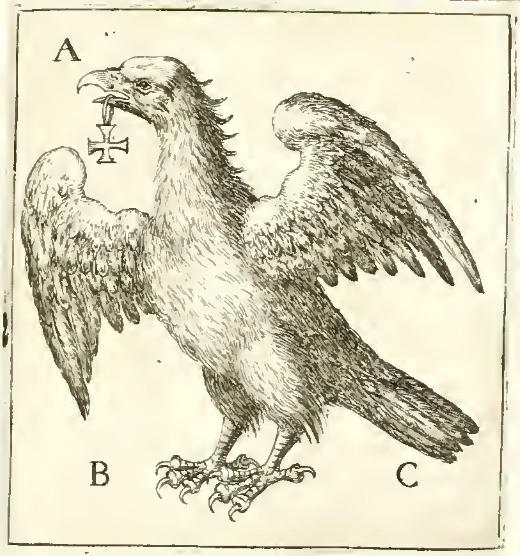

VATICINIVM SEVERI, ET LEONIS IMPERATORVM,

IN QVO VIDETVR FINIS Turcarum in præſenti eorum Imperatore,

Vnà cum aliis nonnullis in hac re Vaticiniis.

A DVPLEX *triplex, etenim auis eques crucigerula auis equusq́; rurſus corniger.*

B *Maximus, auiumq́; rex ſolus, hic certè accipiens regnum è meridie, in equo quieuerit cornigero, vno die, ſidere diei percenſente mediũ poli.*

C *Monade duplicis appellationis, ſola prima ramentis numerorum poſtero tempore, vt & bona pars temporis exiſtis, quãdo tenebis crucis imaginem mediam, & audax quàm maximè, & celer es, & ad bella promptus. O Byzæ genus, ſed ad extremum occaſio famæ lucrum faciet.*

A SVLTANVS *Mechemetes, is qui Conſtantinopolim capturus eſt.*

B *In locis humidis, & præter ſpem cades, in te enim initium, & finis cornu eſt.*

C *Fama vulgatum eſt, quòd aures habes, & hinnis citra amorem habenarum, id eſt, laxatis habenis.*

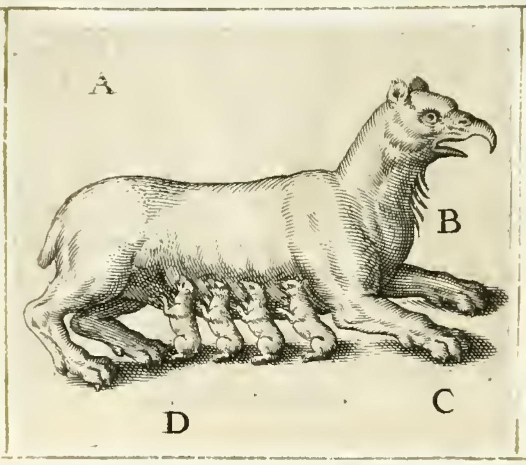

EPIGRAMMATA VNDECIMÆ
Figuræ.

A VERSVS *quos Angelus Imperatori dicturus eſt.*

B *Mortuus aſpectu, ſolutus, norunt multi, quamuis nemo videt, vt ſomno excitatus continuo ſceptra Reginæ quidem occupabit.*

C *Præco inconſpicuus ter magnum vociferabitur, abite confeſtim ad occaſus ſepticollis, inuenietis virum familiarem, meumq; neceſſarium, ducite hunc in regiam domum.*

EPIGRAMMATA DECIMÆ
quartæ Figuræ.

A EN *Lupum qui ouem cupiebat deuorare, paſtor occidet & hominem inueniet.*

B *Sic perdet qui occupauit.*

R

Rde. adm. pater

Licet jam prope triennio in philosophico studio desudaverim ergo [illegible] mon[illegible] [illegible] negligentiam. [illegible] ingratitudinis notam a bonis [illegible] non [illegible] tantum [illegible] saltem aliquam rescindam sed quod negant aegra praestabit tua facilitas et in suos semper [illegible] amoris teneritudo quam in me toties tam effuse experimentum quamvis [illegible] perdiderint [illegible] nonnum [illegible] non [illegible] nec enim [illegible] sed [illegible] constans amor [illegible] in [illegible] [illegible] provinciali [illegible] tuam [illegible] provincialem [illegible] etc.

Don Diego

Ad majorem Dei

Deiparae

gloriam

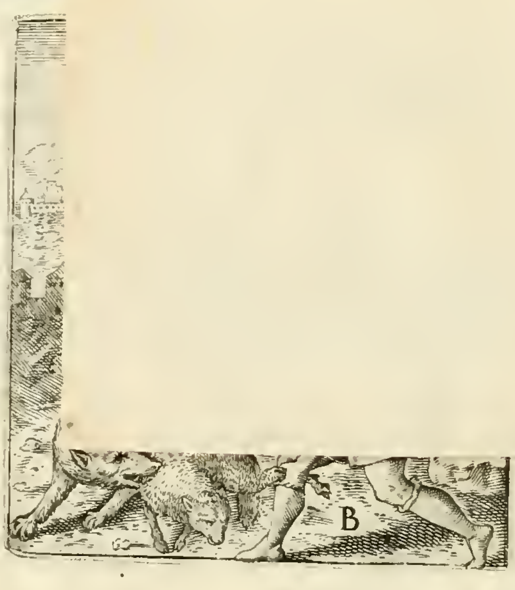
([illegible] Mechelen)

EPI

A VERSVS *q*
B *Mortuus aſp*
excitatu
C *Præco inconſ*
ſus ſeptic
ducite hu

EPIGRAMMATA DECIMÆ
quartæ Figuræ.

A EN *Lupum qui ouem cupiebat deuorare, paſtor occidet & hominem inueniet.*
B *Sic perdet qui occupauit.*

A Svltanvs *Pazaites.*
B *Secundus Bos, & finis Arctotrophi, id eſt, vrſæ nutricis, figura oſtendat locum & mores.*

A Versvs *Angeli ad Imperatorem.*
B *Suſcipe donum ne ceſſa ſenex. Optime Imperator accipiens regnum, perſeuera ad finem vſque, & ad regnum pulchrum regnator, cæterum ne veritus tempus, nam iſtud ſolum diuinitus accipies.*

A Svlthanvs *Solimanus.*
B *Hic exiſtens quartus ab vrſa cum falce & roſa vir contendens ad meſſem.*
C *Falcifer trimeſtre tibi ſpatium præſcribo, enſe autem multas primitias euertiſti.*
D *Templa idolorum breui tempore erigis, tres ter autem viuens in vita circulos ſenex Abi in orcum duos linquens ſuperſtites.*

RARE 84-B
29172